

sig selvfølgelig kun gøre ved samtidig at forøge Satsernes Antal, og hvis Skatteklasserne stadig skal ligge mellem 5 og 50 pCt., lader dette sig gøre, hvis Springene bliver paa 5 pCt., og hvis Afstanden mellem de forskellige Klasser udgør 20 Kr. pro mille paa Netto-Engros-Prisen.

Men som Forholdene i Industrien har udviklet sig, mener vi i øvrigt, at Tobaksindustrien ingen Betingelser har for at tilføre Staten en Indtægt, der blot tilnærmelsesvis bliver som i de sidste Aar.

Landet oversvømmes i Øjeblikket af Tilbud paa Cigarer, særlig fra Tyskland, til Priser, der vil komme til at ligge i de laveste Skatteklasser, og rent bortset herfra reagerer Publikum nu mod at betale de Priser, som den hjemlige Industri maa have.

En Fastholden af Skatten i dens nuværende Omfang vil derfor virke som en Forøgelse af den Beskyttelse, som særlig Tysklands Cigarfabrikation alt nyder — dels paa Grund af Kursen og dels paa Grund af de billigere Fabrikationsforhold. Skatten i dens nuværende Højde vil derfor:

1. være en Hindring for Industriens fortsatte Trivsel,
2. forøge den nuværende Arbejdsløshed, der i Øjeblikket reelt andrager over 25 pCt. af det beskæftigede Arbejderantal, og
3. nedsætte Statens Indtægt gennem Skatten meget betydeligt.

Af disse Grunde vil vi paa det alvorligste henstille, at en betydelig Ændring af den nuværende Skat finder Sted, og at der træffes Foranstaltninger til under de nuværende Forhold at beskytte Industrien mod Import fra Udlandet.

Endelig mener vi, at Hjemmerulningen, saaledes som den er foreslaaet, vil give Anledning til betydelige Misbrug.

Ærbødigst

Cigar- & Tobaksfabrikanternes Forening af 20. Juni 1875.

Ludv. Tørring.

E. F. Nobel.

Vald. Eliassen.

Holger Kjær.